

Előfizetési díj helyben:

Egész évre 10 kor. — fill.
Egy hóra 90 .
Egy hétre 20 .

~

Vidékre postal szétküldéssel

Egész évre 14 kor
Fél évre 7 .

~

Egyes szám 4 fillér.

SZÉKELYSEG

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Főter 7. szám alatt.

~

Hirdetések czm 8 fillér,
iparosok és kereskedők ked
vezményben ró zeszűnek.

~

Nyilittér soronként 10 fill.

~

Kéziratok nem ada. ak vissza.

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt
támogatásával
a „S Z É K E L Y S É G” lapkiadóvállalat.

Felelős szerkesztő:
SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.
Hirdetési- és nyilittéri díjak előre fizetendők.

A lejtőn lefelé.

Megdöböntő az a megalkuvási so-
rozat, a mely a 67 óta kötött kiegye-
zésekből szégyen vonalképen végig lu-
zódik az uralmon levő párt politikai
működésén.

Megszoktuk már a nagyhangu frá-
zist a 67-esek *okos politikájáról*,
midőn egy csomó hazafias, nagyhangu
szólamba burkolózva hirdetik, hogy
hát ők is akarják e szerencsétlen or-
szág függetlenségét, ők is e czél felé
törnek, csak lassabban, csak nagyobb
körültekintéssel, mert hisz egyelőre
Magyarország csak úgy lehet boldog,
ha függő viszonyban van külpolitikailag
és gazdasági téren is Ausztriával.

És hiába való volt a függetlenségi
párt minden munkája, hogy a szeren-
csétlen politikai lejtőről, a melynek
67-es kiegyezés a neve, valamiképen
visszahuzza azt a nagy többséget s
hiába való ma is annak hangoztatása,
hogy már legyen egyszer vége a 10
évenként megújuló Kálváriának, a mit
kiegyezésnek neveznek s a melyekből
eddigelé csak annyit tanulhattunk,
hogy minden kiegyezésnél csak vesz-
teni valónk van.

Ha végig vizsgáljuk a 67 óta kö-
tött kiegyezések eredményeit, a foly-
tonos megaláztatásnak, kijátszásnak
szégyenletes sorozatát, tisztában lehe-
tünk azzal, mit várhatunk most, a
midőn immár kétségtelenné lett, hogy
Széll kezében is újból súlyos veresége,
szenvettek a magyar érdekek.

Az az *őrültséggel határos nagy-
lelkűség*, melylyel Deák Ferencz meg-
kötötte az első kiegyezést, midőn Ma-
gyarország annyi milliót dobott oda
az absolut uralom gyötrelmes éveiben
összekuszált osztrák pénzügyi zavarok
rendezésére, vagy jobban mondva 67-ben
Magyarország megfizette bilincseit, jel-
lemzi nemcsak a 67-iki első kiegye-
zést, hanem az azóta kötötteket is, a
melyekben ez a megdöböntően őrüle-
tes önzetlenség — ugylátszik — ha-
gyományyá lett.

Mert mik is ezek a kiegyezések?

Tíz évenként megújuló világsi fegy-
verletételek! Megannyi szomorú bizony-
ság arra, hogy a 67-es alapon mily
rohamosan sülyed hazánk a közönsé-
ges gyarmat, — vagy még több —
tartomány lealázó helyzetébe, keserű
bizonyosságai annak, hogy a közös ügyes
alap végzetes *lejtő*, melyen *emelkedni
nem*, csak *lefelé lehet csuszni* örök-
kőn örökké.

Ilyen véleményeket azonban — da-
czára annak, hogy minden jobb ér-
zésű polgár keblében táplál — a fél-
hivatalos és hivatalos sajtó képzelés-
nek szokott nevezni, talán épen azért,
mert a kiegyezési alapon a magyar
nemzet minden jogos kívánsága is
csak merő képzelés. A 67-esek poli-
tikájuk helyességére érve a nemzet
többségét emlegetik, pedig a nemzet
többsége csak hazafias szólamokat is-
mer, de nem ismeri igazán sem a
67-iki, sem az azutáni kiegyezések
szellemét, azt a sok megaláztatást, azt
a *méltányosság*nak nevezett felhábo-
ritó jogfeladásokat, a melyek gazda-
sági, szellemi terén teljesen ruináltta
tették az önálló magyar nemzeti ál-
lameszmét, mert ha ismerné e kiegye-
zési szomorú kálváriákat, magyarán
mondva, rég kirugta volna maga alól
mindenki a 67-es talajt.

Im itt van a most folyó kiegyezés.
Lehet ennél megalázóbb politikai mo-
mentum egy nemzet életében. Kiszol-
gáltatjuk kicsinyke iparunkat, állatte-
nyésztésünket, sőt mezőgazdaságunkat
is az osztrákok kényének és haszon-
lesésének, a melynek nincs határa.

Sohasem támasztottak az osztrákok
oly szertelen követeléseket, mint a je-
lenleg folyó kiegyezési tárgyalásoknál
és sohasem értek el nagyobb eredményt,
mint éppen most.

És honnan a szertelen étvágy Ma-
gyarország javaira az osztrákoknál?

Onnan, mert a kiegyezési rendszer
egy átkos megalkuvó politikát szugge-
rált a magyarra, a minek következté-

ben mi Ausztria előtt, ha ott bármínő
baj van, vagy ha csak sokszor mes-
terséges lárma is, meghunyászkodunk
és fizetünk; úgy teszünk, mint az en-
gedékeny szülő a gyermekével, kinek,
— ha elkezdi bögni — mindjárt lesz pénz
czukorra.

Oda juttattott tehát a remekműnek
hirdetett 67-es politika, hogy minden
ujabb kiegyezés tovább ragad a tönk-
remenés lejtőjén s im már tiszta bi-
zonyos, hogy Magyarország számára
jó kiegyezés nem létezik, mi csak
minden időben veszíthetünk, mert ér-
dekeink folytonos feláldozása, önren-
delkezési jogunk érvényesítésének lehe-
tetlensége egy fantazmagoria miatt:
*az őszmonarchia nagyhatalmi kép-
zelgéséért*, s ujabban ipari és gazda-
sági életünk teljes alárendeltsége mind
mélyebbre sülyesztik hazánkat, viszik
a végzetes *lejtőn lefelé* arra, midőn
példátlanul nyomorult gyarmatává, szol-
gájjává lesz minden téren az 1000
éves magyar föld a kiaszott vén Ausz-
triának s elveszti önállóságának még
a legelemibb feltételeit is.

Ezt cselekszi a 67-es politika.

De már itt az ideje, hogy megáll-
junk, mert a 67-es alap lejtőjén to-
vább nem sülyedhetünk, mert ha igen,
husz év alatt csak halvány nyomai
maradnak nemzeti önállóságunknak.
Irányt kell változtatnunk a nemzeti
politikában, szakítunk kell a 67-es
alap hagyományával, mert annak lo-
vagi engedékenysége s megalkuvó
irányzata mai helyzetünkben nemzet
ellen való vétek!

Az utolsó alkalom pedig épen itt
van, mikor napról-napra jönnek a
megdöböntő hírek a kiegyezésről.

Agricola.

(Uj román pénzüzet.)

Ma országszerte a székely kérdéssel fog-
lalkoznak. S a mig a pusztuló fajnak siet-
nek a segítségére, — addig a hunyadme-
gyei románság erősödik, veszedelmesgaz-
dagodik. Legujabban megalakult az ötö-

dik román pénzüzetet „Agricola” névvel Déván. A mint értesülünk jomódu románok — állanak az élen.

Ime tessék! a román terjeszkedés egy újabb jele. Nagyon helyesen jegyzi meg erre vonatkozólag egy fővárosi lap, miszerint „Az Albina egyre költögeti tojásait az oláh apró pénzüzeteket, melyek mind kisegítik a bajból az oláhokat.”

Sajna, ezen műveletekkel szemben ma még tehetetlenek vagyunk. E dologban van azonban még egy, a mit inkább sejtetni vélek csupán, mint hinni, és ez az, hogy az ilyen terjeszkedéseknek ellen állani vagy nem tudunk, vagy nem akarunk. Mert figyeljük meg csak az életet, ha már rösteljük a történelem lapjait fölűtni. Hol találunk olyan esetet, hogy a mikor erős elhatározással egy célt elakarunk érni — az nem sikerülne? Sehol. És éppen ezen önkaratunk gyöngeségében keresem pusztulásunknak egyedüli okát.

A székely elég furfangos — de sőt mi több elmés — arra, hogyha akarna biztosíthatná a megélhetését itthon is. Éppen azért említém megelőzőleg, hogy a nem tudást is csak sejttem.

Megáll az eszünk, ha végig tekintünk a szőnyegen levő székely kérdésen. Vitakozunk, czikkeztünk, gyűlésezünk, egyszóval akarunk valamit lendíteni székely véreinkben, (sajnos mai napig eredmény nélkül dolgoztunk) s ekkor üti fel a fejét a románság s vele a legveszedelmesebb hiéna — az oláhság alapította pénzüzetet. Nem elég az „Albina” terjeszkedő munkálkodása, már is újabb ellenséggel kell küzdeni.

A míg a kormánynak s illetve intéző ködőknek kellene ügyes pénzügyi műveletekkel olcsó pénzmagra szert tenni a székely ügyek orvoslása végett, addig az oláhság saját véreiknek nemcsak segélyt nyújtott, e sőt azokat meg is mentette.

Látják Uraim! a vérét egy nemzet sem hagyja, csak a székely veszi egész közönyösen a dolgot.

Lapunk hasábjain többször feszegettük a székelykérdést, egyes megfigyeléseinket vittük a közönség elé, de a míg egyszer jót szépet s üdvös eredményeket láttunk a székelytől, addig máskor kétségbejítő dolgokkal állottunk szemben. S valóban azon ponton állunk, hogy nem tudjuk a székelekkel hányadán állunk, ha csak valamelyes újabb események be nem bizonyítják ezt vagy amazt.

A multak dicsőségében most ugyszólva alszunk, pedig az ilyen szomorú idő a tettek mezején kellene érjen, a hol a kitartó munkásság meghozná a kellő eredményt.

Szg.

Fürdői élet.

Levél Szovátáról.

Csak 2—3 évvel ezelőtt, mint említém 1—2000 szegény székely jött Szovátára gyógyulni, ma alig látunk egyet-egyét és miért? mert eddig egy egy beteg 5—6 forinttal 2—3 hétig élt a csűr alatt; gyógy és zenediját nem fizetett; most azonban addig nem fürdhetik meg, jegyet nem kap, míg 4 kor. gyógydíj és 4 kor. zenediját le nem fizet (ugy látszik már sokan vagyunk) pedig dehogy hall ő zerét; ő gyógyulást jött keresni s nem mulatságot, de annyi uri ember között a zenetere nem is találja jól magát. Csak nem rég egy tanító hozta ide beteg atyját s testvérét, de a személyenkénti 8 koronát (3 személy után 24 kor.) kifizetni nem tudta, vissza tért.

Hát ez így nincs jól. Szovátá és vidéke természetes szépségben oly gazdag, hogy bármely bel- és külföldi fürdő sem képes szebb tájképeket felmutatni. Működése azonban csak úgy lesz a köz- és magánérdek hasznára, ha a tulajdonos nemcsak a vagyonosabb és a mágnási osztály vágyait igyekszik kielégíteni, hanem a középosztály kívánalmát is meghallgatja s lehetőleg teljesíti is és az alsóbb osztályra, a szegényebb betegekre is letekint.

Es mik ezen kívánalmak? I. Elsősorban a gyógy- és zenedijának oly formán megállapítása és miniszterileg megerősítése, (mert a ma divó 8 kor. gyógy- és zenedij miniszterileg nincs jóváhagyva) hogy a szegényebb osztályhoz tartozók is a részükre kijelölt fürdőhelyeket igénybe venni képesek legyenek. (I. II. III. rendű fürdőhelyek)

II. Másodsorban jó az alsó telep jó karban helyezése, a telep rozoga barákái helyett új épület felállítása s a mai kornak megfelelő vendéglő felépítése, — továbbá egy minden időben járható sétautat általi összeköttetése az alsó telepnek — a felsővel.

III. A fürdő helyiségekhez járuló utak, ösvények kiépítése; hol nagy hágók nehezítik meg a gyalog közlekedést, a dombok levágatása s hol az ösvények mentén az árnyék hiányzik — azok befásítása s helyenként padok (pihenők) felállítása. — Az utak kiépítése, mivel azok nemcsak a fürdőző vendégek, hanem a gazda közönség által is használtaknak, részben a törvényesen kirovandó utmunka és természetben lerovandó utmunka terhére eshetne.

IV. Szünjék meg már az ugynevezett „keller wirtschaft” a Székelyföldön; vannak Szovátán és vidéken tisztességes, ügyes székely leányok s ha más országok (Stíría, Alsó ausztria, Tirol stb.) saját leányaikat használják fel a felszolgálásra s ha romániában székely leányaikat e célra használni tudják, miért ne lennének azok alkal-

mazhatók a fürdő telepeken is? Nem kerülnek annyiba a bérlőnek, mint az ideiglenesen felvett, sokszor összeszedett pinczerek, minden szezonra újra alkalmazhatják őket, nemzeti öltözetük jó benyomást gyakorol az idegenekre s szívökben a székely jelmezt megörökítik, de a mi fő, sok székely leány jut e révén is tisztességes keresethez s tanulnak.

V. A vidék gazda közönségének pedig a kerti gazdálkodást és tejjgazdaságot ajánljuk, hogy a szükséges veteménnyel, tej és vajjal a fürdő közönséget képesek legyenek ellátni, mert e helyen még sok pótolni való van. A székely mozgalom élen ki áll? Sándor János Marostordamegye erélyes és tett-erős főispánja, forduljunk tehát hozzá s tudom nem fog elzárkozni, hogy a szükséges vetemény magot, eszközöket, sőt segélyt is gazdáinknak e célra eszközöljön s esetleg szakértőt is küld, ki gazdáinkkal a gazdaság ezen ágát megismertesse.

(Folyt. köv.)

H I R E K.

Marosvásárhely, 1902. július 29.

— **Kis-küküllő főispánja.** Több mintegy hónapja, hogy Kis-küküllő megye főispáni hivatalától felmentették Sándor Jánost megyénk főispánját. A megüresedett főispánságra nagyobb kombinációk nem is indultak, mert befejezett ténynek tekintették Kemény Ákos bárónak, a Szász-régeni kerület orsz. képviselőjének kinevezését. A kinevezés azonban még ez ideig nem jelent meg, sőt időközben új jelöltek nevei is kerültek forgalomba. Illetékes helyről vett értesülés szerint azonban Kemény Ákos br. kinevezése befejezett tény, azonban ennek publikálása szeptember előtt nem fog megtörténni többféle okból, melyek között legfőbb az, hogy újat lehessen vágni annak a sokféle tervezettségnek és a jelöltek gomba módon való szaporodásának, a mely megindult a szász-régeni kerület képviselőségére nézve. E kérdésben döntő fordulat csak a politikai szünet vége felé várható.

— **Az aratások** javában folynak vidékünkön s a gazdák a természettel megvannak elégedve. Csak a jégverte vidékek lakói panaszkodnak, de azért ott is lesz olyan termés, mint a mult évben.

— **Szász-Régen — Déda.** A székely vasutak e fontos vonalszakaszának kiépítését még a tavasszal megígérte volt Horánszky b. e. kereskedelemügyi miniszter. Utóda az ígéretet beváltotta. Több mint egy hónapja már dolgoznak a mérnökök az utolsó helyszíni munkálatokon s mint megbízható helyről értesülünk, még szept. folyamán megkezdődnek az építési munkála-

Az áramfogyasztásnál 75% megtakarítás

éretik el az ujonnan szabadalmazott „G. G.” izzótestek által.
Kapható Fischer Gyula és fiaí czégnél Marosvásárhelyt.

tok. Az építés az egész télen fog folyni, már a mennyire az időjárás megengedi, úgy hogy az új vasut a jövő év május vagy június havában át adható lesz a forgalomnak.

— **Áthelyezés.** Molnár József posta és táviráda tisztet a kereskedelemügyi miniszter Vajda-Hunyadra helyezte át.

— **A ki felgyújtja gazdája házát.** A tegnap délutáni szélviharban nagy szerencsétlenségét akadályozott meg egy figyelmes huszár őrmester. Ugyanis Borsos Károly iroda igazgató 13 éves cselédje: Kovács Lidi egy rakós szalmát hordott fel gazdája házának padlására s azt gyufával meggyújtotta. Egyszerre csak nagy füst leperte el az udvart s alig egy pár perc alatt a padlás is lángot fogott. Szerencsére azonban észrevették a tüzet s idejében eloltolták. Ezután rögtön vallatóra vették a cselédet, ki beismerte, hogy felakarta gyújtani gazdája épületét. A fiatal gonosz azt is bevallotta, hogy e tette Polacsek János Zsuzsa nevű cselédje biztatta fel, ki boszút akart állani Borsos igazgatón, hogy őt egy izben megbíntette. A két esetet a csendőrségnek adták át.

— **„Ej, haj ne feküdj a szénaboglya tövébe.”** Gál István hídvegi lakosnak, mint itókás embernek ez volt legkedvesebb nótája. Örömebe, bujába eldaldalgatta ezt számtalanszor. A napokban egy felléper spiritusznak fogott neki a kertjében levő szénaboglya tövében, a szesz fogyasztása közben is dudorászta a nótát. A felesége késő esti órákban ment haza munkáról s miután férjét nem találta otthon, keresésre indul. A kocsmaák zárva voltak, a nép le volt már esendenedve s Gál István hollétéről felvilágosítást senki sem adhatott. Az aggodó asszony lámpást gyújtott s a kertben nagykesőre megtalálta férjét holtan a szénaboglya tövében. Elestsorsa kedvenc nótájával így jött összefüggésbe, mert a boglya tövében ölte meg a gyilkos ital.

— **Székelyfiuk ellátása.** Göcze István brassói kalapos-mesternek szüksége van két székely inasra; négy és fél évre mindennel ellátja. Telmon Béla brassói szabó-mester egy székely fiút fogad el négy és fél évre teljes ellátással. A folyamodványok Koós Ferenc ny. kir. tanfelügyelőhöz a brassói Székely-Társaság elnökéhez küldendők Brassóba, Bolonya-Kututca 16. sz.

— **Amerikai útés.** Lorber Ignác, a ki csak most jött haza Amerikából, tegnap egy földműves emberre, ki borhuzás közben Lorbernek visszafelest, olyan súlyos ütést mért, hogy a földműves életveszélyben forog az állami kórházban, hová bezállították. Az amerikai útésről az ügyészségnek jelentést tettek.

— **Pályázat vadőri állásra.** A helyi és vidéki vadász és védegyelet el-

nöksége pályázatot hirdet az egyet által bérelt és 5 vadőri kerületbe beosztott vadászterületen rendszeresített 5 vadőri állásra. Az állás elnyeréséért személyesen lehet jelentkezni f. évi augusztus 6-ig.

— **Börgyár Deésen.** A mult hetekben hatalmas árvíz pusztított Deésen és környékén. Az árvíz a két Szamos összefolyásánál levő deszka és épületfa gyártelepet teljesen tönkretette, úgy hogy az újból való helyreállításra alig gondolhatni. E helyett — mint értesülünk — kormány segítségével egy nagyobb szabású börgyárt fognak létesíteni. E gyár létesítése ügyében Désy Zoltán főispán buzgólkodik.

— **„Marosvölgy”** címen új magyar lap indul augusztus 3-tól Szászrégenben. Felelős szerkesztője Ávéd Oszkár lesz, de mellette foglalnak állást a magyarság szóvivői is. Kívánjuk, hogy a magyar cultura virágozzék e lap nyomán, mert hogy ebből a szempontból feltétlenül jogosultsággal bír, az bizonyos.

— **Halálozások.** Marosvásárhelyen a mult hét folyamán elhaltak: Ötvös Teréz, ev. ref. 9 hónapos, helyi lakos, július 20-án. Özv. Deé Sándorné szül. Márton Rebeka róm. kath. 49 éves helyi lakos július 20-án. Pápai Ilona, ev. ref. 25 napos helyi lakos, július 21-én. Szabó Béla ev. ref. 1 éves helyi lakos, július 21-én. Konez Sándor, gör. kath. 1 éves helyi lakos, július 22-én. Borbély József ev. ref. 6 napos helyi lakos július 24-én. Soós Eszter ev. ref. 2 hónapos, helyi lakos, július 24. A halálozások összes száma 336.

— **Katonazene Lászlónál.** Lászó György vendéglős nyári helyiségében minden szombat a helyi katonazenekar játszik. (5—8.)

— **Nők figyelmébe.** Ajánlom a tavaszi idényre frissen érkezett minden hírnevesebb különlegességeimet, u. m.: mindennemű borbajok elleni arcz-crèmeimet (kenőcseimet) és azokhoz való Hőlgyporaimat (pudercseimet) három színben, valamint szappanaimat, ugyszintén az összes illatszert és pipere áru készletemet nagy választékban a legjutányosabb árak mellett Mindent csakis eredeti minőségben! Benő B. R. illatszerezés és speciálista, Bolyai-u. Papp-palota.

CSARNOK.

Kossuth és E. Kovács Gyula.

(Visszaemlékezés.)

Könyveket esal szembe most is a te emléked!

Mióta Téged nem látlak a szinpadon azt hiszem, hogy a színművészet muzsája kárhozatra kényseredett, melynek főoka nem-

csak a folyton változó izlések között, de az erkölcsi süllyedés posványodó talajában kereshető a legkönnyebben.

Talán jobb vala neked, a te ideális lelkednek ettől a rut világtól elfordulni s keresni tovább . . . oda fenn a maradandó eszményi szépet, melynek pályádon hirdetője voltál. Tudom, hogy a míg közöttünk éltél már meghasonlottál önmagaddal, mert ez nem volt a Te világod, de fájdalom emberek vagyunk: osztályreszed Te is kivetted elegendő minden küzdelemből.

Mindig esodálattal tekintetem reád. A szinpadon és az életben előttem mindig egy voltál. Akik közelebb férkőztek lelkedhez, azok ilyennek ismertek.

Gyermek voltam, egészen kis gyermek mikor először szóltál hozzám . . . Közel laktál a temetőhöz; a Te bus lelkednek érzése vitt e tájra, hogy esündességet és magányt keresve félrevonulhassál.

Kora reggel állítottam be hozzád. Nagyot dobbant a szívem, hogy szinte képtelen voltam behuzni magam után az ajtót. Kezvedben III. Richárd szerepe volt. Tekinteted oly bus volt, mintha valóban Richárd király szellemei uralkodtak volna rajtad. Azután egy pillantást vetted reám, de ez már egészen már volt, ezt már nekem szántad. Át-nyújtottam Kossuth Lajos bucsúját, melyet „a nagy száműzött” iratainak első kötetéből írtam le számodra, hogy a márczius 15-iki ünnepélyen a kolozsvári Vigadóban előadhasd.

Soha nagyobb gyönyörűséggel munkát nem végeztem. Kossuth Lajos szavait akkor vettem először papírra. Kettős öröm töltött el, hogy éretted is tehettem valamit. Ami sejtetem bennem küzdött, igazán nem volt ezáltal remény. Ekkor ismertelek meg, miut hazafit is. Te oltottad belém Kossuth Lajos nagy alakjának határtalan tiszteletét. Amit akkor alig értett a gyermek, most: mint férfi lelkesedéssel ünneplem Kossuth Lajos születésének századik évfordulóját. Megtoldom még azzal amit egy alkalommal, itt Vásárhelyen mondottál nekem a mostani nevelésről, hogy „bizony nem ártana, ha minden gyermek a Miatyánk helyett is a Kossuth-nótát zengené! . . .”

Mikor utoljára jártam sírodnál a kolozsvári temetőben, eszembe jutottak akkori szavaid . . .

Mióta elestél „a harez mezején”: e sorokkal és azzal adózom emlékednek, hogy Katona Bánkban-ját és Shakespeare darabjai soha többé meg nem nézem. Éljenek ez alakok bennem úgy, miként téled láttam azokat, s lelkembe vésődtek a Te egyéniséggel. Márczius.

Főmunkatárs: Orosztány Gábor.

A tisztelt gazdaközönségnek szíves tudomására hozom, hogy üzletemben gépolajok, gépkenőcs, kékkő, fekete és sárga hámzsir, olajba tört és száraz festékek; creolin, carbolsav és carbol-mész fertőtlenítők; szurok-faklya, korlát és zsindelytető festékek, alágésővek, esatorna kövek, cementslapok, fedőeserép, portland és román ezement a legolcsóbb árban kapható!

Teljes
tisztelettel

SIMON FERENCZ

kereskedő
M.-Vásárhelyt.

Az
„Erzsébet“ kávéház
 a Szentgyörgy-utca 6. szám
 alatt, a Főter közelében, jó forgalmu helyen, a mai kor igényeinek teljesen megfelelően berendezve, 2 tekeasztallal, az emeletén 7 szobával, a melyek vendégszobáknak is berendezhetők, a bérlő elhalálózása következtében jutányos árban esetleg az emelet nélkül is

haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni a háztulajdonos **Jakobi G** kalapkereskedőnél Marosvásárhelyt, Kossuth Lajos utca.

A női szépség fenntartására és ápolására a legmelegebben ajánljuk az

Ibolya-cremet.

Rendkívül kellemes arc- és kéz-bőr finomító.

Pár napi használat után a **szeplők májfoltok, bőrtakák** (mitesszerek) stb. **nyomtalanul eltűnnek.** A bőrből azonnal beszívódik, mert **nem zsíros.**

Egy tégely 80 fillér.

Próba tégely 50 fillér.

Ibolya cremszappan 70 fillér. Puder (fehér, rózsaszín és creme színekben) **I korona.**

Az ibolya készítmények **teljesen ártalmatlanok és kizárólag a dr. Bernády-féle gyógyszertárban**

kaphatók. Marosvásárhelyen a legrégebb, kitűnő hírnévnek örvendő gyógyszertár.

Vendéglő átvétel.

Van szerencsém a n. é. fürdő közönség becses tudomására hozni, hogy

Borszéken a *

* **Mélik szállodát**

a fürdőidényre átvettem s ott jó ételek és italokról gondoskodtam.

Jutányos árak. Pontos kiszolgálás.

Magamat a nagyérdemű fürdőközönség pártfogásába ajánlva

vagyok tisztelettel

Letzter Samu
vendéglős.

Olcsó fa eladás.

A bonyhai mélt. **Gróf Bethlen-féle** erdőkben levő **saját termésű**

kitűnő minőségű száraz gyertyán- és tölgy tűzifa,

valamint a csépléshez is igen alkalmas köbméterenként összerakott

száraz tölgyforgács,

továbbá 6—10 méter hosszú **tölgyoszlopok,** tölgyfapadló, lécz, sasfa,

kerékvető, szil- és gyertyán haszonfa készletemre van szerencsém az érdeklődők figyelmét felhívni, melyből minden verseny kizárásával a

legolcsóbban szolgálhatok

Megkeresések az alábbi címre in tézendők:

HIRSCH JAKAB kereskedő Bonyha.

Tetemesen leszállított ár!

Olcsó Tüzi-lécz
és
bükkfa-raktár.

A n. é. közönség b. figyelmét bátorítok felhívni **Szentgyörgy kültelep** (Felső-vasut-utca) 7. szám alatt levő

száraz bükkfa raktáromra.

Rövidre vágott, nem usztatott

métermázsánsként házhoz szállítva

50 krajczár.

Ugyanitt kapható kitűnő

száraz tüzi-lécz,

hol az elárúsítást kis mértékben is eszközölöm. A raktárnál 100 kiló pontosan kimérve

50 krajczár. Házhoz szállítva **60 krajczár**

Kitűnő tiszta bükkfa. Pontos kimérés.

Telefonszám 171.

Tisztelettel

Beer Józsefné

(69.)

Megrendeléseket

Barttha Károly kereskedő

is elfogad.

A „M.-Vásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet

mint az országos központi hitelszövetkezet tagja“

Szabóipari szakcsoportjánál

kitűnő hazai és külföldi szövetekből olcsó ruhák készíttetnek. — **EGYENRUHÁK** szállítása a cs. és kir. hadsereg és a m. kir. honvédségi tiszturak, a csendőrség és pénzügyőrség, valamint festőletek, alkalmazottak, rendőrök és szolgák részére a legkitűnőbb hazai kelmékből **jutányos árban elvállaltatik.**

Bőripari szakcsoportjánál

a **CZÍPÉSZ** és **CSIZMAKÉSZÍTŐ TAGOK** részére raktáron tartatnak a legjobb szükségleti cikkek. A közönség részéről elfogadhatnak megrendelések mindenféle lábbelikre. — Hivatali alkalmazottak, csendőrség, pénzügyőrség, rendőrség és szolgák részére a lábbelik szállítása a **legjutányosabb áron eszközöltetik.**

Építő-ipari szakcsoportja

bármely építkezésre, úgy magán, mint középületek, hid- és utépítésekre;

a **SZÖVETKEZET M A G A** vas- és fémpipari munkálatokra **jutányos áron vállalkozik.**

Szövetkezeti elv: szoliditás, olcsóság, pontosság!

Ugyanott a „**FONCIERE**“ pesti biztosító intézet ügynöksége, mely elfogad mindenféle biztosításokat.